

RÁDIO: ... Poláky, kteří tam bydlí, okamžitě poněmčili a poručili jim jódlovat, nakonec odpojili Rusko, kde polské obyvatelstvo donutili mluvit jakýmsi podivným nářečím. Nechali nám písčítý kousíček milované, rodné země. Visla protнула stříbrnou nitkou lány rudého slézu a zlatý klas dozrával, chléb náš vezdejší...

MALÁ METALICKÁ DÍVENKA: Tak to jim řekněte, ať si v Tesku koupěj ty bílý hrudky, skvěle se s něma píše na asfalt, jenom je to kalorická bomba, bábinka nikdy nebude průsvitná!

RÁDIO: Poté do Varšavy vstoupili Němci a prohlásili, že Polsko už ani minutu není Polskem. Varšava není jeho hlavní město, pouze dírou v zemi zaplněnou ruinami...

MALÁ METALICKÁ DÍVENKA: Maj recht, díra! Zatlučená prknama. Nenávidim to město! Metro vrrr, tramvaje bruuu, v autobusech smrad a kamkoli se vydáš, tak po mrtvolách, po mrtvolách, po mrtvolách!!

RÁDIO: ... a my nejsme žádní Poláci...

MALÁ METALICKÁ DÍVENKA: A to je dobře. To je jenom dobře, já taky nejsem žádná Polka, proč by jako? Takhle sem se nemohla rozhodnout ani nevědomky. Jsem Evropanka.

RÁDIO: ... nejsme Poláci, ale Němci anebo Rusové, respektive jejich mrtvoly, a ti, co zatím nejsou mrtvoly, se jimi stejně záhy stanou...

MALÁ METALICKÁ DÍVENKA: No právě, já s tím rádiem úplně souhlasim. Proč bysme jako měli bejt Poláci?

STAŘENKA: Polsko, krajino přelíbezná, pamatuji si, jak umírala tvá krása.

MALÁ METALICKÁ DÍVENKA: Umírala, umírala, tak si mělo vzít brufen! Každěj ví, že Polsko je blbá země, chudá a hnusná. Architektura je tu hnusná, počasí tmavý, teplota studená, dokonce zvířata utekly a schovaly se v lesích. V televizi sou blbý pořady, vtipy nejsou ftipný, prezident vypadá jako brambor a premiér jako tykev. Premiér vypadá jako tykev a prezident jako premiér. Ve Francii je Francie, v Americe Amerika, v Německu je Německo a dokonce v Česku je Česko, a jenom v Polsku je Polsko. Ve Francii maj bagetky,

v Anglii topinky, v Německu housky, a v Polsku pořád jenom chleba, chleba, chleba. Ve Francii je bagetka, v Itálii těstoviny a v Polsku se ještě dodnes bůhvíproč jeděj brambory. Ve Francii všichni mluvěj francouzsky, v Anglii anglicky a jenom v Polsku všichni jako první písmeno pr druhý del polsky, a tomu nikdo nerozumí. Já už sem se před dost dlouhou dobou rozhodla, že nejsem žádná Polka, ale Evropanka a polsky jsem se naučila z desek a kazet, který mi tu nechala polská uklízečka. Nejsme žádný Poláci, ale Evropani, normální lidi! Takže tohleto není moje máma, ale naše soukromá prodavačka z Teska. Na zdvižným vozejku nám domů přiveze Tesco a my jen ukážem, co nechcem, a vona to vodveze nazpátek, a jak se prokluzuje v zatáčkách! Todle není naše souseďka, ale naše soukromá korpoltěrka letáků, je tak tlustá, že ji nepustíme z domu, nebude se přece normálním lidem plíst v jejich úhlu pohledu. Nosí nám domů podchod a rozdává tu letáky, sama si je za nás nebere a vyhazuje je za prvním rohem! A todleto není moje bábinka, ale naše uklízečka. Je děsně stará a průsvitná, protože dneska přijela na tomhle vozejku přímo z Ukrajiny. Ale je to mezi náma dobrý! Je to mezi náma dobrý! Nejsme žádný Poláci, ale normální lidi! Do Polska sme sem přijeli z Evropy pro bio-vopravdický, dobrý brambory z vopravdický země, a ne ty vodnatý z Teska, a polsky sme se naučili z desek a z kazet!

Skřípot na drátě, porucha příjmu, bučení, Malá metalická dívenka otáčí knoflíkem u rádia, line se z něj big beatová hudba.

RÁDIO: Kůň, který jezdil koňmo
a křičel na sebe prrr,
ryba, co pluje lodí,
lednice, co dělá brrr.

Kůň, který jezdil koňmo,
centrálně zavřené dveře,
krev, co v krvi teče,
krev, co v krvi teče.

ZASMUŠILÁ STAŘENKA: Přestaň! Já si pamatuji den, kdy vypukla válka.

MALÁ METALICKÁ DÍVENKA: Cenová válka?

ZASMUŠILÁ STAŘENKA: Já měla jen kabelku, jen ty květované šaty, vracela jsem se od Visly, byl totiž docela horký den, oči jsem měla ještě stále namodralé od pohledů na její ospalou, studenou, mýdlovou, čistou hladinu... Po nábřeží hlasitě klapaly mé střevíčky z narudlé kůže...

MALÁ METALICKÁ DÍVENKA: ... a za jejich podpatkama se melancholicky táhly puškvorce, starý kondomy, vložky a promočená igelitka...

ZASMUŠILÁ STAŘENKA: A na našem dvorku už jsem byla, už jsem branku otevřela, už jsem u dveří našeho domu stála, už jsem ruce k mladšímu sourozenci natahovala a v tu chvíli jsem si všimla, že během poříční procházky se mi cosi nešťastně přilepilo na podpatek od pantoflíčku. Zastavila jsem se u koše, abych se pozbavila vislanské kapradiny, a dodnes si pamatuji, že...

Scéna 2

Změna osvětlení. Zasmušilá stařenka – už bez vozíku a ve svých květovaných šatech a Malá metalická dívenka u popelnic na tříděný odpad se s námahou snaží odlepit smetí přilepené na Stařenčin pantoflíček.

MALÁ METALICKÁ DÍVENKA: Že to je stará velká pleška vod lančmítu, na kterou se přilepilo několik rozmoklejch letáků z Teska, recyklovatelná igelitka, aplikátor vod tamponu, pytlík s ostatkama a kornout z mekáče s naprosto netknutejma hranolkama, který krom toho, že byly víc než rok nebo dva ve vodě, zachovaly svůj tvar a aroma, a tak sem zdlábla jednu nebo dvě, i když sou děsně kalorický, jenže jen co si nabereš plnou hrst, s průsvitností je konec...

ZASMUŠILÁ STAŘENKA: Když tu najednou...

Vytí sirén, vrčení letadel, bombardování.

MALÁ METALICKÁ DÍVENKA: Když tu najednou bum! Ten smrad je mi nějak povědomej. Musíme utýct, tady hoří nějaký kolo!

ZASMUŠILÁ STAŘENKA: Celé nebe, celé nebe je temné...